

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 12/2480

นายนวน บัญประเสริฐ โจทก์ นางน้า กระจ่างพจน์ จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

ปัญหาที่ว่าข้อความที่จำเลยนำไปแจ้งต่อกรมการอำเภอ นั้นจำเลยรู้ว่า เป็นความเท็จหรือไม่ เป็นปัญหาข้อเท็จจริง คดีอาญาที่ศาลเดิมและศาลอุทธรณ์พิพากษาต้องกันให้ยกฟ้องโจทก์เสียโดยอาศัยข้อเท็จจริงโจทก์ฎีกาได้แต่ปัญหากฎหมาย

คำพิพากษา

เดิมโจทก์ฟ้องจำเลยนี้หาว่าหมิ่นประมาทโดยที่จำเลยเที่ยวพูดต่อหน้าคนทั้งหลายว่าโจทก์จ้างผู้มีชื่อให้พินสีร์ชะสามี่จำเลยซึ่งจำเลยรับสารภาพ และศาลได้ลงโทษจำเลยไปแล้ว บัดนี้โจทก์กลับมาฟ้องจำเลยนี้อีกหาว่าแจ้งความเท็จเพราะจำเลยได้ไปแจ้งความต่อกรมการอำเภอ อีกด้วยว่าโจทก์จ้างผู้มีชื่อให้พินสีร์ชะสามี่จำเลย ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์เห็นว่าข้อความที่จำเลยนำไปแจ้งต่อกรมการอำเภอ นั้นจำเลยมิได้รู้ว่า เป็นเท็จ จำเลยทราบมาจากผู้อื่นและเชื่อว่าเป็นความจริง จึงให้ยกฟ้องโจทก์ โจทก์ฎีกาอ้างว่าคำรับสารภาพในคดีที่จำเลยต้องหาว่าหมิ่นประมาทเป็นหลักฐานยืนยันว่าจำเลยรู้ดีแล้วว่าข้อความที่ตนนำไปแจ้งต่อกรมการอำเภอ นั้นเป็นเท็จ ศาลฎีกาตัดสินว่าฎีกาของโจทก์ไม่ใช่ข้อกฎหมาย เพราะปัญหาที่ว่าจำเลยรู้ว่าข้อความที่ตนไปแจ้งต่อกรมการอำเภอ เป็นเท็จหรือไม่ นั้นเป็นข้อเท็จจริง ส่วนคำรับสารภาพของจำเลยในเรื่องก่อนก็เป็นเพียงหลักฐานพยานของโจทก์ส่วนหนึ่งศาลจะฟังประการใดแล้วแต่พฤติการณ์ จึงให้ยกฎีกาโจทก์

องค์คณะ

มนธา · พलगูร · อรรถกฤต ช.เพ็ญชาติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/12/2480>